

ГАЛИНА МАЛИК

Мандрі та подвиги лицаря Торчика

Лицарський роман для дітей

Художник Соломія Ковальчук

Київ
"ЗНАННЯ"

*Присвячую всім лицарівнам
та лицарям України*

Книга перша

*Мандри та подвиги
хитромудрого переможця
Дванадцятиголового Змія
лицаря Торчика, його
банконосця Третього Зайвого
та красуні Каролі*

Подія перша

У прадавні часи в нашій Україні жили лицарі.

Носили вони залізні лати, кольчуги та шоломи, мали мечі, списи та щити, їздили верхи. Маленькі лицарі ходили до школи, а великі їздили на лицарські турніри та билися з одноголовими, двоголовими, триголовими і навіть шестиголовими зміями та іншими різними чудовиськами, яких тоді в Україні було повноповнісінько.

Ті одноголові та багатоголові зміїська були так знахабніли, що мало не щодня вимагали собі на сніданок по красуні.

Уявіть собі, навіть таке собі сопливе змієня, що у нього ще й молоко на губах не обсохло, а й те верещить:

— Хочу красуню на вечерю! Та щоб була чорнява і з кирпатим носом!

Зрозуміло, що красунь ставало все менше та менше.

Лицарів теж, бо змії ковтали їх не лише на обід, а й на вечерю разом з красунями.

Та найстрашніші часи настали, коли на північних землях з'явився невиданий Багатоголовий Змій Горинич. Скільки у нього було голів — ніхто не знав. Бо того, хто з ним зустрічався, серед живих більше не бачили. Знали лишень, що голів тих дуже багато — за один раз Змій міг проковтнути ціле село.

Тоді володар західних земель князь Галицький вирішив скликати усіх лицарів, які залишилися, аби з ними порадитися, як того багатоголового змія перемогти.

Спочатку зібрав він п'ятихвилинку — всіх своїх міністрів, депутатів і просто мудреців, та й каже:

— Погані справи, хлопці, з тим лицарством. Одні лицарі поїхали за кордон — там, кажуть, дракони менші, битися з ними легше. Інші почали кат зна чим займатися — продають по містах хто пиво, хто цукерки. Лати поскидали, мечі позакидали. Просто жах! Що робити будемо? Лицарство гине!

Один депутат каже:

— А давайте ми закон такий видамо — хто за три дні не повернеться з-за кордону, того вже ніколи не пустимо додому!

Князь каже:

— То вони й не повернуться!

І кому гірше буде? Нам!

— То давайте, — каже один мудрець, найстарший у партії мудреців, — позабираємо у них те, чим вони торгують! От вони й знову за мечі візьмуться!

Зажурився князь, підперши голову рукою:

— Ой, Господи, ну що ж мені робити, як у мене такі дурні радники!

Отоді і послав він по всіх краях і землях своїх почтових (ні, не тих, що працюють на пошті, а тих, що служили у його ПОЧТІ). Вони сурмили у великі сурми і сповіщали:

— Князь Галицький зволив скликати на велику лицарську раду, всеземельну і всекрайову, лицарів — поважних, заможних і незаможних, з нагородами і без нагород, уславлених і невідомих у третю неділю сьомого місяця до стольного граду Галицького! З собою князь просить мати зброю, звичну для руки лицаря та харчі на тиждень.

Книга друга

*Мандри та подвиги
лицаря Торчика та
Бузинової Царівни Бусі
на острові Зміїному
та у морі Скіфському*

Подія перша

По тому, як хитромудрий лицар Горчик з друзями — Третім Зайвим та красунею Каролею — перемогли Багатоголового Змія Горинича, повернувся лицар додому.

А поки повертався — слава про його подвиги попереду прибігла.

Отож став він славнозвісним і дуже популярним. Дівчата йому почали листи писати, перед його будинком тинятися та в коханні признаватися.

Йому навіть із дому страшно стало виходити!

Тільки вийде з під'їзду в новій футболці — її зараз же фанатки на клаптики подеруть, та ще й за ці клаптики поб'ються!

А в лицарській школі його портрет на дошку пошани повісили. І учням вчителі Горчика почали за приклад ставити.

— Дивіться, — кажуть, — який хоробрий учень нашої лицарської школи! Навіть багатоголового Змія Горинича переміг, бо вчився добре, книжок читав багато!

А вже коли вийшла книжка про його мандри та подвиги — жити славнозвісному лицарю Горчику стало взагалі неможливо!

Малеча за ним всюди бігає, автографи просить — ну тобто щоб він на книжках тих свій підпис ставив. З інших лицарських шкіл його на виступи запрошують. А в одній навіть Клуб лицаря Горчика створили!

Дійшло до того, що лицар від тих своїх фанатів ховатися почав!

Недалечко від його дому старий сад ріс. Так ото лицар у тому саду від фанатів і переховується. Сяде собі під стару грушу, вийме цукерок від фірми “Пороша” та й гризе собі потихеньку.

А фанатки скрізь бігають, його шукають, до мами пристають:
— Де та де цей ваш славнозвісний Горчик? Нам дуже його автограф потрібен!!!

От якось одного разу сидить він під своєю грушею, цукерок гризе. Над ним на гілках мавки гойдаються, цукерка випрошують. Під ногами у траві маленькі динозаврики бігають — крихти від цукерка підбирають. Ніде нема нікого! Тиша! Гарно!

Аж раптом чує лицар — наче хтось його кличе.

Озирнувся він — нема нікого!

“Причувається мені, чи що? — гадає сам собі. — Вже від тих фанатів голоси вчуватися починають!” — зітхає гірко герой. Присів, підніс цукерок до рота, коли зовсім поряд:

— Го-о-орчику!!

Схопився лицар на ноги — оббіг кругом дерева... Нема нікого! Тільки-тільки хотів за цукерка знову братися...

Коли це як гаркне хтось у нього над головою грубим голосом:
— Ха-г-г-га! Оглух ти, чи що?!

Горчик з несподіванки аж цукерок у траву впустив. Динозаврики притьмом на той цукерок накинулися і за мить схрумали!

Піднімає лицар голову, придивляється і так, і сяк — нікого не бачить! Оце так сховався!

Горчику прикро стало, що він перед незнайомцем так осоромився, що аж цукерка впустив. Відкашлявся він і каже:

— Кхе-кхе, чого це ти гарчиш, як навіжений, ще й на грушу виліз?!! Ану злязь та кажи, чого тобі від мене треба.

— А от і не злізь! — каже незнайомиць. — Мені й тут добре!

— Е-е-е, боїшся! Мабуть, за автографом приперся! — уїдливо Горчик йому.

— Здався мені твій автограф! — аж пирхнув невідомий. — Яка мені тут знаменитість знайшлася! Пхе! Багатоголового змія він переміг!!! Та ще й не сам, а ціла купа друзяк йому допомагала! Пхе! — знову пхекає той.

Горчик від образи аж почервонів! Він, бачите, вже потроху став звикатися зі своєю славою. А тут якесь не знати хто його славу принижує!

— А ти хто такий? — узявся Горчик у боки. — І чого сюди прителіпався? Чого тобі від мене треба? І чого це ти від мене ховаєшся? Ану, злазь!

— Ну добре, злізу! Зараз, відважний лицарю, — хе-хе! про все дізнаєшся! — невідомий каже.

Подія друга

Дивиться Горчик: листя зашелестіло, гілки затремтіли, трава під грушею прим'ялася... І знову тихо...

— Ну? — чекає Горчик. — Чого ти не злазиш?

— А я вже зліз!

— Як це — зліз? — Горчик дивується. — Щось я нікого не бачу!

— А ти мене й не побачиш! — голос озивається.

— Як це — не побачу?

— Отак! Не побачиш, і все!

— То ти що — невидимко?

— Виходить, що так! Бо кличуть мене — Те-Не-Знаю-Яке, а якщо я — не знати яке, то хто знає, як я виглядати маю!

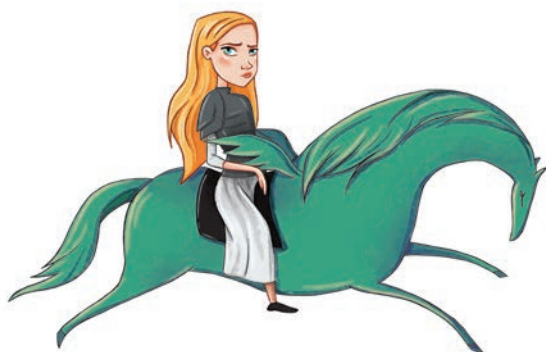
Горчик від здивування тільки рота роззявив!

Оце так так! Скільки мандрував він, скільки всього на світі білому бачив, а отакого дива не стрічав!

— Ну, то кажи, чого тобі від мене треба! — нарешті Горчик отямився.

— А прийшов я до тебе, — хоч не дуже мені й хотілося! — бо дійшла до наших далеких країв слава про твої неймовірні подвиги!

— І які це ваші такі краї далекі?

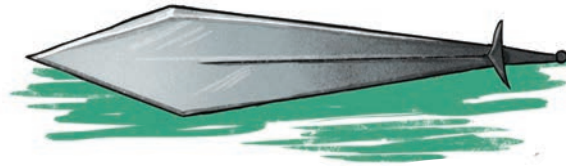
Зміст

Книга перша

<i>Мандри та подвиги хитромудрого переможця Дванадцятиголового Змія лицаря Горчика, його банконосця Третього Зайвого та красуні Каролі</i>	<i>3</i>
Подія перша.....	<i>4</i>
Подія друга	<i>6</i>
Подія третя	<i>8</i>
Подія четверта	<i>11</i>
Подія п'ята	<i>12</i>
Подія шоста	<i>13</i>
Подія сьома.....	<i>15</i>

Подія восьма.....	16
Подія дев'ята	19
Подія десята.....	21
Подія одинадцята.....	23
Подія дванадцята	26
Подія тринадцята.....	29
Подія чотирнадцята	32
Подія п'ятнадцята	34
Подія шістнадцята	37
Подія сімнадцята.....	37
Подія вісімнадцята	39
Подія дев'ятнадцята	40
Подія двадцята.....	43
Подія двадцять перша.....	45
Подія двадцять друга	46
Подія двадцять третя	47
Подія двадцять четверта	50
Подія двадцять п'ята	51
Подія двадцять шоста	53
Подія двадцять сьома.....	55
Подія двадцять восьма.....	56

Подія двадцять дев'ята	57
Подія тридцята	60
Подія тридцять перша	61

Книга друга

<i>Мандри та подвиги лицаря Горчика та Бузинової Царівни Бусі на острові Зміїному та у морі Скіфському.....</i>	63
Подія перша.....	64
Подія друга	67
Подія третя	69
Подія четверта	70
Подія п'ята	72
Подія шоста	74
Подія сьома.....	77
Подія восьма.....	79
Подія дев'ята	81
Подія десята.....	84
Подія одинадцята.....	87

Подія дванадцята	91
Подія тринадцята.....	96
Подія чотирнадцята	100
Подія п'ятнадцята	102
Подія шістнадцята	105
Подія сімнадцята.....	107
Подія вісімнадцята	109
Подія дев'ятнадцята	113
Подія двадцята.....	116
Подія двадцять перша.....	119

